

Marko Juvan, ur.

Od intimizma do reizma

Spremembe literarnega subjekta

STUDIA
Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU
LITTERARIA

Založba ZRC

STUDIA
Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU
LITTERARIA

OD INTIMIZMA DO REIZMA:

SPREMEMBE LITERARNEGA
SUBJEKTA

Uredil

Marko Juvan

Studia litteraria 30

Uredniki zbirke: Marijan Dović, Jernej Habjan, Marko Juvan

Od intimizma do reizma: spremembe literarnega subjekta

Uredil: Marko Juvan

Recenzenti: Silvija Borovnik, Andrej Leben, Marcello Potocco

Oblikovanje: Ranko Novak

Stavek in prelom: Alenka Maček

Izdajatelj: ZRC SAZU, Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede

Za izdajatelja: Matija Ogrin

Založila: Založba ZRC

Za založbo: Oto Luthar

Glavni urednik založbe: Aleš Pogačnik

Tisk: Birografika Bori, d. o. o.

Naklada: 200 izvodov

Prva izdaja, prvi natis.

Ljubljana 2025

Izid knjige sta s finančno podporo omogočili Slovenska akademija znanosti in umetnosti ter Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije. Zasnova in ureditev monografije sta del raziskovalnega programa Literarnozgodovinske, literarnoteoretične in metodološke raziskave (P6-0024), ki ga financira ARIS, Javna agencija za znanstvenoraziskovalno in inovacijsko dejavnost Republike Slovenije.

Prva e-izdaja je pod pogoji licence Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 prosto dostopna <https://doi.org/10.3986/9789610510161>

Kataložna zapisa o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

Tiskana knjiga

COBISS.SI-ID=237953795

ISBN 978-961-05-1015-4

E-knjiga

COBISS.SI-ID=246003459

ISBN 978-961-05-1016-1 (PDF)

Vsebina

7	Predgovor
13	MARKO JUVAN: Spremembe literarnega subjekta od intimizma do reizma
41	BRANE SENEGAČNIK: Subjekt, historični narativ in lirčno obzorje v poeziji Ivana Minattija
53	DARJA PAVLIČ: Romantične lastnosti Minattijeve lirike
73	MARIJA STANONIK: Kontrapunkt Minattijeve poezije
99	VITA ŽERJAL PAVLIN: Intima v javnosti: poezija Ade Škerl v <i>Obledelih pastelih</i>
113	BORIS A. NOVAK: Beseda srca ali stvar-nost jezika: konflikt med intimizmom in reizmom
141	MARIJAN DOVIČ: Od »dume« do »apokalipse«: dva poskusa utišanja slovenske pesniške neoavantgarde v šestdesetih letih 20. stoletja
167	MARKO JUVAN: Antologija <i>57 pesmi od Murna do Hanžka</i> : vpis neoavantgarde v kanon modernega pesništva
185	ALOJZIJA ZUPAN SOSIČ: Pripovedni subjekt v romanu <i>Triptih Agate Schwarzkobler</i> Rudija Šeliga
201	ALENKA KORON: Pripovedni opus Rudija Šeliga: nekaj naratoloških in drugih opažanj
217	TOMAŽ TOPORIŠIČ: Šeligovo magijsko performativno gledališče krutosti
231	VARJA BALŽALORSKY ANTIČ: Razvoj literarnega subjekta v pesniških zbirkah Saše Vegri
253	ANDREJKA ŽEJN IN MOJCA ŠORLI: Reizem in ludizem v korpusu slovenskih modernističnih besedil (1964–1972): empirični pogled
289	MARKO SNOJ: O priimkih Minatti, Menart in Šeligo
293	Imensko kazalo
301	O avtoricah in avtorjih
307	Summary

Predgovor

MARKO JUVAN

*V spomin akademikom Ivanu Minattiju
(1924–2012), Janezu Menartu (1929–
2004) in Rudiju Šeligu (1935–2004)*

Izhodišče razprav, v spomin trem književnikom akademikom zbranih v tej knjigi, je kanonična literarnozgodovinska pripoved o slovenski književnosti po drugi svetovni vojni, ki izhaja iz spisov in pojmovnika Tarasa Kermaunerja.¹ V skladu s to naracijo si v komaj poldrugem desetletju v sodobni slovenski književnosti sledita dva preloma. Po povojni petletki na začetku petdesetih let nastane prvi prelom – zavrnitev socialističnega kolektivism in tradicionalne narodotvornosti književnosti v imenu uveljavitve modernega subjekta-posameznika in njegove zasebnosti. Drugi, ostrejši prelom je sredi šestdesetih let pomenila radikalna zavrnitev subjekta-posameznika – tekst se odpre bivajočemu, rečem, naravi in jeziku. Prvi prelom je izvor smeri, ki jo je Kermauner imenoval intimizem, iz drugega preloma pa vznikneta modernistični smeri, ki ju je ta kovač modernističnega literarnozgodovinskega izrazja označil z besedama reizem in ludizem. Modernizacija slovenske literature, ki je izzivala tako nasprotovanje utrjenih antimodernističnih pozicij v domačem literarnem polju kakor tudi represivne posege politike, se je torej zgostila v pičlem poldrugem desetletju. Ta pospešek priča o inovacijski eruptivnosti malih in obrobni književnosti v pogojih neenakomernega in kombiniranega razvoja: zlitje aktualnih mednarodnih tokov z domačimi repertoarji in s konstelacijo diskurzov v t. i. samoupravnem socializmu je ustvarilo singularne kombinacije, kakršnih niti metropole niso poznale.

---

¹ Zasnova in ureditev zbornika razprav sta rezultat raziskovalnega programa Literarnozgodovinske, literarnoteoretične in metodološke raziskave (P6-0024), ki ga financira ARIS.

Intimizem v današnjem kanonu predstavljajo *Pesmi štirih* (1953), generacijski nastop Cirila Zlobca, Toneta Pavčka, Janeza Menarta in Kajetana Koviča, reizem pa kratki roman *Triptih Agate Schwarzkobler* (1968) Rudija Šeliga. Ivan Minatti ob avtorjih *Pesmi štirih* velja za vodilnega predstavnika intimizma, Rudi Šeligo pa ob skupini OHO za vodilnega predstavnika reizma. Intimizem, ki ga sicer naznanja že pesnica Ada Škerl z zbirko *Senca v srcu* (1949), izhaja iz subjektivnega doživljajskega sveta posameznika in se navezuje na izročilo romantične literarne govorice 19. stoletja, obnovljene v obdobju moderne in njenem impresionizmu, simbolizmu in neoromantiki. Reizem, antiteza intimizma, pa že čez nekaj let subjekt izbriše, da bi omogočil dojetje navzočnosti biti kot take, zlasti kakor se kaže prek označevalcev, predmetnosti in narave.

Izhodišče naše monografije je literarna zgodovina kot zgodovina literarnega subjekta, kakršna se je utemljevala na različnih filozofsko-teoretskih podlagah: od Heglove duhovnozgodovinske dialektike do Heideggerjeve zgodovine biti, od Marxove in Engelsove kritike ideologije do Foucaultove strukturalne arheologije vednosti. Protagonisti posameznih različic zgodovine subjekta v literaturi so na Slovenskem Dušan Pirjevec, Taras Kermauner in Janko Kos, vsi trije tudi vidni sproti razlagalci literarnega dogajanja v obdobju, ki se mu tu posvečamo. Preučujemo torej preoblikovanja literarnega subjekta in njegove različne položaje v slovenski književnosti druge polovice 20. stoletja, s poudarkom na opusih Ivana Minattija in Rudija Šeliga.

Uvodna razprava Marka Juvana analizira Kermaunerjevo eklektično, strukturalno-eksistencialistično metodo, ki na sledi heglovske dialektike obravnava zgodovino sodobne slovenske književnosti prek preobrazb literarnega subjekta – kot prehod od intimističnega posameznika, ki izraža humanistično resignacijo in eksistencialno nemoč, prek modernističnega avtodestruktivnega subjekta, ki se razkraja v nihilistični samokritiki, do reizma in ludizma, kjer se subjekt razblini v stvari in igro označevalcev. Modernistični preboj ideologije kulturnega nacionalizma (Kermaunerjeve »tradicionalne slovenske megastrukture«) v reizmu in ludizmu je obravnavan kot posledica neenakomernega in kombiniranega literarnega razvoja na periferiji svetovnega sistema.

Prvi sklop razprav se ukvarja s pesniškim intimizmom. Brane Senegačnik poetološko obravnava prvinski lirizem poezije Ivana Minattija. Čeprav literarna veda Minattijevo pesništvo pogosto dojema kot formalno in idejno preprostejše,

je njegova intimistična lirika priljubljena in zasidrana v kulturnem spominu. Minatti vendarle presega poenostavljeno romantično matrico (romantika sama je poznala kompleksno samorefleksijo subjekta) z avtentičnim doživljanjem svoje biti v svetu. Čeprav njegova lirika ni po meri sodobnih ekopoetik, zahteva ponoven premislek o neantropocentrični izkušnji bivanja. Ob Minattiju se tako pokažejo omejitve poststrukturalistične epistemologije in osrednjega toka sodobnih literarnovednih narativov, kakršen je tudi tisti o smrti subjekta. Darja Pavlič slovenski intimizem, kakršnega zastopa Minattijeva lirika, veže na izročilo romantike, saj izkazuje večino romantčnih potez, ki jih je nekoč izluščil komparativist René Wellek, Janko Kos pa kritično povzel v duhovnozgodovinskem konceptu romantične subjektivitete: prvoosebno izpoved, organsko pojmovanje narave in panteizem, rabo podobja, simbolov in mitov ter poudarjanje intuicije in prepričanje, da je poezija vednost o najgloblji stvarnosti. V družbenozgodovinski kontekst postavi Minattijev opus Marija Stanonik. Njegova poezija, ki jo je pisal kot partizan, je pričakovani kolektivni tendenčnosti navkljub vseskozi ohranjala elegično individualnost. Po koncu vojne je pesnik intimno melanholijo lirskega subjekta prignal do izrecne družbene kritičnosti in presenetljivih metaforičnih namigov na povojne poboje. V kritičnosti sta si bila blizu z Janezom Menartom, s katerim se – kontrastni avtorski fiziognomiji navkljub – medbesedilno srečata v motivu kamna. Poetološka analiza Vite Žerjal Pavlin pokaže, da Ada Škerl, prva intimistka, ni v jedru intimističnega kanona zaradi svojega vztrajanja pri gradnikovski tradiciji in zaradi marginalizacije zastrte, dvoumne homoerotičnosti njene lirike. Njen prvenec je leta 1950 naletel na odobravanje zaradi uvedbe subjektivne perspektive in ljubezenske lirike, a tudi na ideološko kritiko. Njena druga zbirka *Obledeli pasteli* (1965) je ostala spregledana, saj ni sledila modernističnim tokom, temveč je ohranila tradicionalno formo in subtilno izraženo intimnost lirskega jaza. V njej je mogoče razbrati zastrto in dvoumno lezbično tematiko, ki je ostala tabuizirana do konca prejšnjega stoletja.

Drugi sklop monografije se loteva »nevarnih razmerij« med reističnim modernizmom in antimodernizmom intimistov, ki so se izražala v polemikah, satirah, epigramih, parodijah (kakršna je denimo Menartov *Antisong*), medtem ko so se vrstili konflikti neoavangard z oblastjo. Prispevek Borisa A. Novaka osvetljuje poetološko in idejno nasprotje med intimizmom in reizmom od povojnega obdobja do začetka osemdesetih let. Intimizem je po Novaku sprva nastopil kot osvobajajoč upor proti kolektivistični ideologiji, medtem ko je reizem kot del neoavangardne revolucije skušal razkrojiti tradicionalni huma-

nizem in mimetično estetiko. Avtor analizira razvoj obeh tokov v delih ključnih pesnikov, od Koviča in Zlobca do Šalamuna in Geistra. Ob tem poudari, da se je nekdanja avtentičnost intimizma pozneje izpela v ideološko izpraznjeno uradno poetiko, nerazumevajoče sovražno do modernizma. V literarnozgodovinska opazanja se vpleta osebna izkušnja avtorja kot pripadnika tretjega vala neoavantgarde. Poglavje Marijana Dovića analizira dva najvidnejša poskusa utišanja slovenske pesniške neoavantgarde v šestdesetih letih 20. stoletja. Prvi je nastopil leta 1964 z ukinitvijo revije *Perspektive* po objavi Šalamunove *Dume 1964*. Drugi vrhunec konflikta med oblastjo in novo umetnostjo je sledil leta 1968 z objavo protesta *Demokracija da – razkroj ne!* v časopisu *Delo*. V ospredju spora so bili avantgardni umetniki, kot so Vojin Kovač - Chubby, Ivo Svetina in Dimitrij Rupel. *Tribuna* in *Problemi*, glavni tarči oblasti in njene inteligence, sta bila vodilna medija neoavantgardnega eksperimenta in provokacij. Poezija je v obeh aferah postala polje političnega in estetskega spopada, v katerem je težko razložiti generacijski konflikt od represivnih posegov oblasti. Marko Juvan nato analizira antologijo *57 pesmi od Murna do Hanžka* (1970), ki sta jo uredila Tomaž Šalamun in Tomaž Brejc. V okoliščinah estetskega, generacijskega in političnega spopada pomeni natis tega izbora poskus, kako slovensko neoavantgardo vključiti v literarni kanon s pomočjo tradicionalnega žanra antologije. Z izborom pesnikov moderne tradicije ter z izključitvijo socialnega realizma in intimizma ta antologija uveljavlja poezijo kot avtonomno, ideološko nekontaminirano umetnost, blizu konceptiji Huga Friedricha o »dehumanizaciji« moderne lirike. Knjižica dveh mladih urednikov je gesta kulturne legitimacije svojih avantgardnih vrstnikov – reistov in ludistov.

Tretji sklop razprav se posveča Šeligovi pripovedni prozi in dramatiki, tako *Triptihu*, morda najskrajnejšem primeru opisnosti v kontekstu evropskega novega romana, kakor tudi spremembam pripovednih postopkov v njegovem poznejšem opusu ter razvoju magično-ritualnih in performativnih razsežnosti njegove dramske pisave. Alojzija Zupan Sosič analizira bivanjski položaj pripovednega subjekta v Šeligovem romanu *Triptih Agate Schwarzkobler* prek tehnik realističnega in modernističnega pripovedovanja. Prikriti pripovedovalec z vizualno usmerjeno naracijo poudarja objektivnost. Toda uporaba pretirano natančnih, hiperboličnih oziroma ugankarskih opisov presega klasični realizem ter ustvarja atmosfero tesnobe in nelagodja. Agata kot literarni lik se kaže kot pasivna figura sistema, hkrati pa izstopa iz kolektivne tipizacije. Alenka Koron se loteva naratološke analize celotnega Šeligovega proznega

opusa, ki sicer ni obseden, a v slovenskem modernizmu velja za osrednjega. Njegovo ustvarjanje ima tri faze, z značilnimi prehodi od pretežno vizualnega pripovedništva k slušnemu. Šeligovo delo zaznamujejo nihanja med opisno zunanostjo in vse večjo introspektivnostjo ter kompleksnostjo likov. Analiza dialoga in prostora razkriva razvoj pisateljevega sloga od geometrijske deskriptivnosti do ekspresivne alegoričnosti. Njegov opus se razvija kot spirala, ne pa linearno. Tomaž Toporišič raziše še dramsko ustvarjanje Rudija Šeliga. V njem vidi preplet magičnega realizma, ritualne performativnosti in gledališča krutosti, ki presega reprezentacijo in ustvarja intenzivno čutno izkušnjo. V Šeligovih dramah se udejanjata fizični jezik, ki ni več podrejen logocentrizmu, in struktura subjekta onkraj zahodne racionalnosti in modernosti. Njegov izstopajoči motiv je drugačnost – kot upor konformizmu in družbeni statičnosti; junakinje njegovih dram so uporniške in simbolno močne. Šeligo v dramah kritizira represivnost tako patriarhata in povprečniške normalnosti kakor tudi totalitarne družbe.

Če je Škerl žensko ime, ki je izpadalo iz celostnih prikazov intimizma, je Saša Vegri, pionirka t. i. ženskega pisanja, premalo upoštevana sopotnica modernizma. Varja Balžalorsky Antić obravnava njen pesniški opus s poudarkom na razvoju literarnega subjekta v zbirkah za odrasle. Vegri je v slovenskem kanonu zapostavljena zaradi spolnih stereotipov, čeprav njena poezija razkriva kompleksne teme identitete, ženskosti, materinstva in družbenih vlog. Pesnica z vsako novo zbirko ustvari nov poetološki svet in v njem reflektira družbene spremembe. Njena lirski persona se giblje od vitalističnega deklšstva prek kritike družbe in materinstva do postmodernistične razgraditve v hipertekstualnih *Konstelacijah* in intimne samorefleksije v poznem obdobju.

Zadnji dve poglavji monografije iz literarne vede prehajata v jezikoslovje. Literarnozgodovinsko razvrščanje avtorjev v kategorije, kot so intimizem, reizem in ludizem z računalniško podprto analizo relativno majhnega korpusa literarnih besedil, natisnjenih v *Tribuni* in *Problemih* med letoma 1964 in 1972, preverjata Andrejka Žejn in Mojca Šorli. Njuna stilometrična analiza razkriva različne vzorce v rabi nepolnopomenskih besed, ki pokažejo delno, ne pa popolno prekrivnost z literarnozgodovinskimi delitvami na reiste, ludiste in moderniste t. i. kritične generacije. Podoben rezultat prinaša analiza polnopomenskega besedišča in oblikoskladnje: razlike in sorodnosti med avtorji oziroma avtoricami so ponekod presenetljive in nakazujejo, da se stilne poteze

reizma in ludizma prepletajo. Monografijo zaokrožuje Marko Snoj z etimološko razlago slovenskih priimkov *Minatti*, *Menart* in *Šeligo*. Prvi je izvirno italijanska patronimična manjšalnica osebnega imena *Minatto* (iz manjšalnice *Giacomino* za ime *Giacomo*, ki izvira iz svetopisemskega *Jacobus*). Drugi izvira iz nemškega *Menhart* (iz starovisokonemškega imena *Meginhart*, zloženega iz besed *megin* 'moč, sila, sposobnost, vrlina' in *barti*, 'trd, trden'). Priimek *Šeligo* je domačega izvora in temelji na predgajčnem zapisu. Osnova so mu slovanska osebna imena (*Želigoj*, *Želimir* ipd. iz glagola *želei*).

Naša monografija poskuša osvetliti arheologijo in transformacije literarnega subjekta v slovenski književnosti od konca druge svetovne vojne do sredine sedemdesetih let 20. stoletja in čez. Spremlja prepletanje poetik, ideologij in zgodovinskih okoliščin, tako da se razkrije, kako so literarni tokovi, imenovani intimizem, reizem in ludizem, delovali kot odziv imanentnega procesa moderniziranja literature na družbeno-kulturne spremembe. Strategije subjektivacije v literarnih besedilih so se različno vključevale v napeta razmerja med estetsko avtonomijo in politično govorico, pa tudi v odnose z diskurzi onkraj estetske sfere. Neenakomerna in kombinirana modernizacija, pogojena s periferno umeščenostjo slovenskega literarnega sistema, je spodbudila stvaritve mnogih izjemnih del, s katerimi je slovenska književnost ujela korak z mednarodno sodobnostjo. Monografija tako ni zgolj poklon izbranim avtorjem, temveč tudi prispevek k literarni zgodovini sodobne slovenske književnosti in k refleksiji metodoloških okvirov literarnega zgodovinopisja.

Imensko kazalo

- Adorno, Theodor W., 15, 36
Alberti, Rafael, 173
Albreht, Ivan, 174
Aleixandre, Vicente, 173
Alonso, Damaso, 173
Althusser, Louis, 15, 16, 36
Antin, David, 172
Antohi, Sorin, 176, 182
Apollinaire, Guillaume, 176
Aretov, Nikolaj, 27, 36
Artaud, Antonin, 217, 218, 220, 226, 227, 229
Auden, Wystan Hugh, 173
Austin, John Langshaw, 218, 223, 229
Avanzo, Miha, 134, 135, 139, 258
- Balantič, France, 96, 177
Baldick, Chris, 188, 198
Balžalorsky Antić, Varja, 11, 99, 100, 103, 109, 110, 111, 231, 259, 285, 286
Bandić, Miloš, 94
Barbu, Zavedel, 36
Barthes, Roland, 13, 16, 179, 182, 220, 229
Baškovič, Ciril, 161, 162
Batič, Stojan, 153
Baudrillard, Jean, 16
Bebler, Aleš, 82
Beiser, Frederic C., 58, 70
Benedict, Barbara, 168, 169, 170, 171, 182
Benveniste, Émile, 13, 259, 285
Bernard, Antonia, 95, 96
Bernik, France, 79, 81–83, 96
Beuys, Joseph, 34
Bever, Adolphe van, 173, 182
Bevk, France, 153
Bezljaj, France, 291
Bohanec, Franček, 96
Bonnard, Pierre, 20
Bor, Matej, 35, 80, 94, 137, 139, 153, 159
Borovnik, Silvija, 187, 198, 222, 229
Bourdieu, Pierre, 142, 162, 173, 175, 180, 182
Božič, Alenka, 93, 96
Božič, Peter, 24, 218
Braddock, Jeremy, 172, 173, 174, 179, 182
Bratko, Ivan, 144
Brecht, Bertolt, 186
Brejc, Tomaž, 10, 167, 168, 175–180, 182
Brenk, Tone, 73
Bridgeman, Teresa, 187, 198
Brnčić, Ivo, 22
Brooks, Cleanth, 170, 182
Broz - Tito, Josip, 151, 222
Brvar, Andrej, 131, 258, 260, 262, 265
Buell, Lawrence, 46, 51
Butor, Michel, 185, 193, 194
Byron, George N. G., 56
- Cage, John, 132
Caillois, Roger, 20, 36
Cankar, Ivan, 23, 73, 103, 119, 225, 226
Cao, Jing, 283, 285
Casanova, Pascale, 27, 36
Cengyu Fang, Alex, 285
Champfleury, Jules, 186
Chevalier, Jean, 68, 70

- Childers, Joseph, 188, 198
 Ciglič, Marjan, 129
 Coleridge, Samuel T., 58, 60
 Corbière, Tristan, 173
 Corbin Henderson, Alice, 174
 Culler, Jonathan, 198
 Cvelbar, Jože, 174
- Dakhar, H. S., 270, 283, 286
 Darnton, Robert, 142, 150, 162
 Darwin, Charles, 14
 Davidson, Neil, 31, 36
 De Felice, Emidio, 289, 291
 de Ricard, Louis-Xavier, 173, 182
 Deckard, Sharea, 28, 30, 37
 Dedić, Nikola, 16, 37
 Degas, Edgar, 20
 Dekleva, Milan, 133, 139, 261–263, 265–269, 273, 274, 276, 277, 281–284
 Deleuze, Gilles, 18, 37
 Dellabernardina, Drago, 129, 138
 Dennett, Daniel, 44
 Derrida, Jacques, 13, 16, 130, 139
 Descartes, René, 13, 59
 Deželak-Barič, Vida, 96
 Diego, Gerardo, 173, 182
 Dobrovoljc, France, 76, 97
 Dolar, Mladen, 16
 Dolgan, Marjan, 79, 81–83, 96, 149, 150, 151, 153, 154, 156, 158, 159, 162, 163, 196, 198, 201, 214
 Dolinar, Darko, 17, 37, 183
 Dović, Marijan, 10, 20, 37, 141, 152, 163, 255, 257, 285
 Dragan, Srečo, 129
 Dražić, Silvija, 34, 37
 Dylan, Bob, 132
- Eder, Maciej, 259, 285
 Einstein, Albert, 14
- Eliot, Thomas S., 18, 37, 173, 184
 Engel, William E., 169, 170, 171, 183
 Erjavec, Tomaž, 286
- Eysteinnsson, Astradur, 189, 198
 Faderman, Lillian, 101, 111
 Fang, Alex Cengyu 283, 285
 Fichte, Johann Gottlieb, 13, 46
 Fischer-Lichte, Erika, 219, 229
 Flanagan, Barry, 34
 Fludernik, Monika, 188, 195, 198
 Fornezzi - Tof, Tone, 137
 Forster, Edward Morgan, 207
 Foucault, Michel, 8, 13, 19
 Fowler, Alastair, 171, 183
 Frank, Manfred, 42, 51
 Freud, Sigmund, 13
 Friedrich, Hugo, 10, 177, 178, 183
 Frlic, Miran, 73
 Furst, Lilian R., 59, 70
- Gabrič, Aleš, 145, 152, 162, 163
 Gačev, Georgi, 27, 37
 Gajšek, Vladimir, 134, 136, 265, 266
 García Lorca, Federico, 173, 235
 Garrard, Gregg, 46, 47, 51
 Gautier, Théophil, 173
 Geister, Iztok, 10, 25, 123, 127–130, 139, 143, 180, 181, 257, 259
 Gelley, Alexander, 190, 198
 Gheerbrant, Alain, 68, 70
 Glušič, Helga, 185, 191, 198
 Goethe, Johann W., 59, 60
 Gombač, Andraž, 67, 70
 Grabeljšek, Karel, 153
 Gradnik, Alojz, 104
 Grafenauer, Niko, 113, 178, 202, 214, 224, 230, 232
 Graves, Robert, 172, 174
 Gray, Thomas, 59

- Grdešić, Maša, 191, 198
Greenberg, Clement, 31
Gregorčič, Simon, 86, 97
Greimas, Algirdas Julien, 13
Grum, Martin, 202, 214
Gspan, Alfonz, 174
Guillén, Jorge, 173
Guillory, John, 171, 183
Günther, Hans, 27
Gusev, Viktor, 97
- Haller, Albrecht, 59
Hanžek, Matjaž, 25, 129, 130, 139, 154, 180, 181, 257, 262, 265, 266
Harlamov, Aljoša, 196, 198
Hawthorn, Jeremy, 186, 198
Heaney, Seamus, 47
Hegel, Georg Wilhelm Friedrich, 8, 13, 21, 22, 29, 54, 58
Heidegger, Martin, 8, 14, 17, 21, 22, 25
Heine, Heinrich, 56
Hentzi, Gary, 198
Hergold, Ivanka, 185, 193, 197, 199
Hladnik, Miran, 97
Hofman, Branko, 100, 101, 102, 105, 111
Hribar, Tine, 193, 198, 225, 230
Hribovšek, Ivan, 167, 177, 178
Hughes, Ted, 47
Huizinga, Johan, 20
- Inkret, Andrej, 151, 163, 181, 183, 201, 214, 226, 227, 230
Iser, Wolfgang, 48, 51
- Jakac, Božidar, 153
Jakob, Jure, 54
Jameson, Fredric, 29, 31, 37
Jančar, Drago, 156, 159, 163
Janežič, Anton, 171
Jannidis, Fotis, 259, 285
- Javoršek, Jože, 81, 94, 97
Jeffers, Robinson, 46, 51
Jenko, Simon, 178
Jerele, Saša, 126, 140
Jeretina, Maks, 147
Jesih, Milan, 131, 218, 222, 258, 260, 265
Jež, Andraž, 199, 286, 291
Jovanović, Dušan, 24, 131, 218, 221–225, 230
Joyce, James, 173
Jung, Carl Gustav, 237, 250
Juvan, Marko, 7, 8, 10, 13, 21, 22, 34, 37, 141, 143, 150, 152, 154, 157, 161, 163, 167, 172, 183, 253, 254, 257, 258, 286
- Kačič, Mila, 54
Kafka, Franz, 118, 187
Kajzer, Janez, 153, 163
Kalan, Filip, 50, 80, 97
Kalčič, Uroš, 256, 260, 262, 265, 266, 282
Kant, Immanuel, 58
Kardelj, Edvard, 146, 147, 151
Kaschnitz, Marie Luise, 176
Kastelic, Jože, 174, 177, 178, 183, 184
Katnič-Bakaršič, Marina, 187, 198
Kavčič, Stane, 73, 134, 146–149
Keen, Suzanne, 196, 198
Keene, Henry George, 44, 51
Kefalas, Konstantin, 168
Kermauner, Taras, 7, 8, 13–27, 32, 34, 35, 37, 38, 122, 126, 130, 133, 139, 143, 144, 181, 183, 190, 193, 198, 201, 204, 214, 222, 223, 229, 230, 231, 241, 242, 250, 257, 286
Kermavner, Aleš, 129, 130, 131, 136, 137, 139, 257
Kestemont, Mike, 285
Kette, Dragotin, 119, 178
Kidrič, Boris, 81
Klasić, Hrvoje, 33, 38

- Kleč, Milan, 131
 Klopčič, Mile, 82, 151
 Kne, Majda, 256, 260, 262, 265, 267–269, 273, 274, 276, 277, 280, 281–284
 Koblar, France, 22
 Kocbek, Edvard, 31, 81, 97, 113, 157, 177
 Kocbek, Matjaž, 131, 265, 258, 260, 266
 Kohlheim, Rose, 289, 291
 Kohlheim, Volker, 291
 Kołakowski, Leszek, 43
 Kollontaj, Aleksandra, 227
 Komelj, Miklavž, 95, 97
 Koron, Alenka, 10, 196, 198, 201
 Koruza, Jože, 202, 204, 214
 Kos, Janko, 8, 9, 21, 55–58, 60, 70, 193, 198, 201, 214, 231, 250
 Kosmač, Ciril, 153
 Kosmač, France, 151
 Kosovel, Srečko, 27, 31, 58, 85, 122, 177, 245
 Kosovel, Stano, 174
 Košir, Manca, 188, 192, 198
 Kotarbiński, Tadeusz, 20
 Kovač - Chubby, Vojin, 10, 129, 139, 142, 153–156, 158, 162, 163, 257, 258
 Kovačič, Lojze, 24, 194
 Kovačič, Vladimir, 131
 Kovič, Kajetan, 8, 10, 13, 23, 26, 53, 54, 61, 70, 97, 113–119, 122, 139
 Kozak, Primož, 24
 Krakar, Lojze, 53, 113, 178
 Kralj, Jaka, 73
 Kralj, Lado, 221
 Kralj, Tomaž, 131, 258, 260, 265, 266
 Krese, Maruša, 138
 Kristeva, Julia, 13, 236, 250
 Križnar, Naško, 34, 129
 Kutschera, Franz von, 48, 51
 Kveder, Zofka, 242
 Lacan, Jacques, 13, 16, 26, 38, 48
 Lakovič, Vladimir, 153
 Lauer, Gerhard, 259, 285
 Léautaud, Paul, 173, 182
 Leconte de Lisle, Charles-Marie-René, 173
 Lemerre, Alphonse, 173, 182, 183
 Leopardi, Giacomo, 56
 Lermontov, Mihail, 56
 Levstik, Fran, 22, 178
 Levstik, Katja, 138
 Levstik, Vladimir, 174
 LeWitt, Sol, 34
 Lidström, Susanna, 46, 47, 51
 Likar, Igor, 131
 Liponik, Vesna, 196, 199
 Lipovšek, Stanislav, 88
 Lodge, David, 188, 199
 Logar, Cene, 79, 80, 82
 Louw, Bill, 270, 286
 Lovejoy, Arthur O., 55
 Lowell, Amy, 173
 Ložar, Rajko, 175, 178, 183
 Lukács, Georg, 186
 Lukan, Blaž, 132, 139
 Lužan, Pavle, 256, 259, 260, 262, 265
 Macun, Ivan, 171
 Maček, Ivan, 151
 Madox Ford, Ford, 173
 Majcen, Irena, 138
 Makarovič, Svetlana, 177, 178, 232, 242, 249
 Malešič, Matija, 75, 76
 Mallarmé, Stéphane, 123–125, 139, 173
 Mandić, Lucija, 286
 Margolin, Uri, 205, 214
 Marinšek, Franc, 144
 Marx, Karl, 8, 14, 22, 29, 30, 137
 Marzouki, Samir, 20, 38

- Matanović, Milenko, 34, 129, 138, 139
Matičič, Cene, 152
Mauclair, Camille, 20, 38
Maurer, Neža, 54
McShine, Kynaston L., 34, 38
Medved, Andrej, 97, 261, 262, 265, 266
Mejak, Mitja, 91, 92, 96, 97, 153
Meleager, 168
Memon, Vladimir, 131
Menart, Janez, 7–9, 12, 13, 23, 26, 32, 53, 92–95, 97, 113, 118, 122, 134, 135, 136, 139, 141, 142, 160, 164, 176–178, 183, 289
Mendès, Catulle, 173, 182
Mendhakar, Akshay, 270, 283, 286
Miklavc, Ferdinand, 256, 258, 260, 262, 265, 266
Milčinski, Maja, 131
Milojković, Marija, 270, 286
Minatti, Ivan, 7–9, 12, 13, 23, 41, 43–47, 49–54, 57, 60, 61–71, 73–78, 83–91, 93–98, 113, 126, 178, 233, 289
Miškot, Rudi, 256, 260, 265, 266
Močnik, Rastko, 16, 35, 128, 139
Monroe, Harriet, 174
Montaigne, Michel de, 13
Moretti, Franco, 16, 28, 31, 38, 253, 286
Mouffe, Chantal, 228, 230
Mozetič, Brane, 100, 101, 105–108, 111
Mujica, Barbara, 170, 171, 183
Mujica, Hugo, 50
Mukařovský, Jan, 27
Mukherjee, Ankhi, 170, 171, 183
Murn, Josip, 10, 43, 57, 85, 119, 175, 177, 182
Nagy, Benjamin, 259, 286
Neumann, Erich, 47, 51
Nez, David George, 34, 129, 138
Nietzsche, Friedrich, 13, 14, 17
Novak Popov, Irena, 97, 99, 111, 160, 164, 231, 236, 244, 250, 258, 286
Novak, Ante, 80
Novak, Boris A., 9, 54, 113, 115, 116, 120, 123, 126, 128, 139, 140, 151, 157, 164, 257, 258, 261, 286
Novak, Marjan, 73
Novalis (pr. ime Georg Philipp Friedrich Freiherr von Hardenberg), 46, 51
Novy, Lili, 174, 177
Oblučar, Branislav, 46, 51
O'Collins, Gerald, 43, 51
Ocvirk, Anton, 174
OHO, skupina, 8, 13, 16, 34–36, 122, 128–132, 141, 157, 167, 176, 179, 257, 287
Olaj, Jože, 265
O'Neill, Patric, 195, 199
Onič, France, 174
Ono, Yoko, 34
Orel, Barbara, 132, 140
Orwell, George, 89
Pagon - Ogarev, Andrej, 74, 75, 77, 78
Parun, Vesna, 233
Paternu, Boris, 27, 28, 38, 49, 51, 73, 74, 78, 91, 95, 97, 98, 102, 108, 111, 151, 164, 176, 178, 183, 231, 235, 236, 250
Paton, W. R., 169, 183
Pavček, Tone, 8, 13, 23, 26, 53, 113, 118, 122
Pavis, Patrice, 219, 230
Pavlič, Darja, 9, 53, 71, 143, 157, 164, 258, 286
Pengov, Tomaž, 133
Perovšek, Jure, 131
Pesjak, Janja, 87, 88, 98
Petrič, Tanja, 99, 100, 101, 103, 105–109, 111
Pezdirč Bartol, Mateja, 191, 199

- Pibernik, France, 101, 103, 111, 204, 214,
232, 234, 246, 250
Picasso, Pablo, 103
Pilling, John, 228, 230
Pirjevec, Dušan, 8, 21, 22, 34, 131, 137, 149,
167, 168, 179, 183, 186, 190, 193, 194,
195, 199
Pirnik, Makso, 78
Plantinga, Alvin, 44, 51
Planudes, Maksim, 169
Plaskan, Sonja, 101, 106, 108, 109
Plotin, 60
Podbevšek, Anton, 122, 177
Pogačnik, Jože, 231, 250
Pogačnik, Marko, 129, 130, 139, 143, 182,
257
Ponge, Francis, 125, 126, 128, 140
Poniž, Denis, 99, 104, 111, 139, 192, 199,
201, 214, 231, 249, 250, 258
Popa, Vasko, 233
Pound, Ezra, 173, 184
Predan, Vasja, 45, 50, 51, 94, 98
Premrl - Vojko, Janko, 82
Prešeren, France, 73, 81, 86, 98, 107, 114,
115, 178
Price, Leah, 169, 170, 172, 184
Prijatelj, Ivan, 22
Prijatelj, Ivo, 131
Prince, Gerald, 195, 199
Prudhomme, Sully, 173
Pučnik, Jože, 133, 144–146, 148, 149, 154,
161, 163, 164
Rebula, Alojz, 197
Repe, Božo, 95, 98, 145–148, 150, 164
Ribič, Ivan, 35, 38, 153
Riding, Laura, 172, 174
Rigby, Kate, 58, 59, 60, 71
Rihtman-Auguštin, Dunja, 94
Rilke, Rainer Maria, 116
Rimbaud, Arthur, 118, 173, 212
Rimmon-Kenan, Shlomith, 196, 199
Ristić, Ljubiša, 225
Rittman, Robert, 283, 287
Robar Dorin, Filip, 256, 260, 262, 265,
266, 282
Robbe-Grillet, Alain, 20, 21, 38, 39, 185,
186, 193, 194, 199, 204
Rotar, Braco, 16, 129, 180, 181
Rousseau, Jean Jacques, 59, 60, 71
Rozman - Roza, Andrej, 131
Rožanc, Marjan, 24, 133, 151, 223
Rupel, Dimitrij, 10, 131, 142, 154, 156, 159,
164
Rus, Veljko, 144
Ryan, Marie-Laure, 207, 214
Rybicki, Jan, 285
Rychlý, Pavel, 263, 287
Sartre, Jean Paul, 21, 22, 25, 125
Schelling, Friedrich Wilhelm Joseph, 46,
52, 58, 60
Schlegel, Friedrich, 57
Schöch, Christof, 259, 287
Schopenhauer, Arthur, 14
Sedej, Maksim, 103
Semolič, Peter, 54
Senegačnik, Brane, 8, 41, 88
Showalter, Elaine, 100, 235, 249, 250
Simčič, Vladoša, 81, 85, 98
Simčič, Zorko, 197
Simic, Charles, 120
Skrušny, Jaroslav, 201, 214
Skušek, Zoja, 16, 36
Ślawinski, Janusz, 189, 199
Slodnjak, Anton, 22
Slodnjak, Marko, 224, 230
Smole, Dominik, 24, 183, 197
Smolej, Viktor, 79, 80–82, 94, 98, 139
Snoj, Jože, 177

- Snoj, Marko, 12, 289
 Sollers, Philippe, 125
 Spinoza, Baruch, 60
 Spivak, I. A., 94
 Staiger, Emil, 46, 52
 Stanonik, Marija, 9, 73, 76, 78, 82, 83, 94–96, 98
 Sternberg, Meir, 187, 199
 Strniša, Gregor, 24, 33, 113, 114, 118, 177, 231, 232, 257
 Stubbs, Michael, 271, 287
 Stupica, Gabrijel, 103
 Sturrock, John, 21, 38
 Svetina, Ivo, 10, 17, 18, 38, 131, 134, 136, 142, 153, 154, 156–159, 165, 231, 248, 250, 258, 260, 265, 266–269, 273, 274, 276–278, 281, 283, 284
 Svetina, Tone, 35, 153
 Szondi, Peter, 220, 230

 Šalamun, Andraž, 34
 Šalamun, Tomaž, 10, 13, 25, 34–36, 119–122, 129, 130, 134, 136, 138–140, 142–144, 147–152, 163, 165, 167, 175, 176–180, 182, 222, 233, 237, 250, 257, 258, 260–262, 265–269, 273, 274, 276–285
 Šalamun-Biedrzycka, Katarina, 181, 184
 Šali, Franci, 95
 Šega, Drago, 147, 149, 165, 177, 178, 183, 184
 Šeligo, Rudi, 7, 8, 10–13, 24, 26, 95, 131, 140, 185–215, 217–230, 289–291
 Škerl, Ada, 8, 9, 11, 23, 53, 99–101, 103, 105–111, 113, 177, 231
 Škrabar, Stane, 147
 Šmit, Jože, 53, 73, 177
 Šorli, Mojca, 11, 253, 254, 257, 286, 287
 Špacapan, Lojzka, 54
 Štiglic, France, 153
 Šuklje, Rapa, 187, 192, 199, 225
 Šuvaković, Miško, 257, 287
 Švabić, Marko, 35, 131, 138, 154, 257
 Švigelj, Brina (Brina Svit), 131

 Świąch, J., 94

 Taufer, Veno, 24, 108, 114, 126, 178, 231, 232, 257, 260, 262, 265–269, 273, 274, 276–279, 281–285
 Tavčar, Ivan, 192
 Thomson, James, 59
 Tinjanov, Jurij, 18, 28, 38
 Tomažin, Andrej, 286
 Tomšič, Vida, 145, 147
 Toporišič, Tomaž, 11, 191, 199, 217, 223, 227, 230
 Travers, Martin, 186, 199
 Trencsényi, Balász, 176, 182
 Trocki, Lev, 29, 30, 31, 33, 38, 227
 Troh, Gašper, 199
 Troha, Gašper, 201, 215
 Tucker Sorenson, Kaitlyn, 153, 165
 Turel, Bor, 131, 132

 Udovič, Jože, 113, 177
 Ujević, Tin, 233
 Uršič, Marko, 60, 66, 71
 Ušeničnik, Aleš, 22

 Valéry, Paul, 118
 Vasič, Marjeta, 126
 Veber, France, 47, 48, 52, 175
 Vegri, Saša, 11, 24, 113, 177, 178, 231–245, 248–251
 Vergilij, 86
 Verlaine, Paul, 173, 184
 Vidmar, Josip, 22, 35, 134, 135, 152, 153
 Vigny, Alfred de, 56
 Vinen, Robert, 33, 39
 Vipotnik, Cene, 113, 176–178, 183, 184

- Virk, Tomo, 21, 39, 52, 198, 201, 202, 204, 215
 Vitali-Rosati, Marcello, 169, 184
 Vodička, Felix, 27
 Vodnik, Anton, 174, 175–177, 184
 Vodnik, France, 22
 Vodnik, Valentin, 59
 Vodopivec, Peter, 152, 160, 165
 Vodušek, Božo, 31, 177
 Vončina, Gita, 232, 251
 Vraz, Stanko, 178
 Vuillard, Édouard, 20
 Vuk, Stanko, 167, 177
 Vurnik, France, 194, 195, 199, 221, 222, 230
 Wacholder, Nina, 283, 287
 Walzer, Pierre-Olivier, 123, 140
 Warren, Robert Penn, 170, 182
 Wellek, René, 9, 55, 56, 58, 60, 70, 71
 Williams, William Carlos, 173
 Wordsworth, William, 60, 64
 Wright, William Bealby, 64
 Yeats, William Butler, 173, 184
 Zabel, Igor, 34, 39
 Zagoričnik, Franci, 129, 130, 134, 135, 139, 257, 258, 260, 262, 265, 287
 Zagoričnik, Ifigenija, 260, 262, 265, 267–269, 273–280, 282–284
 Zajc, Dane, 24, 25, 33, 114, 118, 122, 133, 144, 177, 181, 231–233, 257, 261, 265, 266, 282
 Zgaga, Pavel, 162, 165
 Zgonik, Nadja, 102
 Ziherl, Boris, 22, 145, 149, 150
 Zima, Peter V., 13, 14, 15, 39
 Zlobec, Ciril, 8, 10, 13, 23, 26, 53, 68–71, 100, 101, 107, 113–115, 118, 122, 127, 140, 232
 Zorn, Aleksander, 46, 52, 203, 204, 215
 Zuliani, Andy, 39
 Zupan Sosič, Alojzija, 10, 185, 188, 189, 194, 196–199
 Zupan, Uroš, 54
 Zupan, Vitomil, 223
 Zupančič, Beno, 94, 98
 Žebovec, Marjeta, 100, 111
 Žejn, Andrejka, 11, 253, 254, 257, 286, 287
 Žerjal Pavlin, Vita, 9, 99, 103, 111, 231, 245, 251
 Žižek, Slavoj, 16, 35, 131, 139, 228, 230
 Žnidaršič, Janez, 160
 Župančič, Oton, 84, 98, 119, 148, 175, 177

O avtoricah in avtorjih

VARJA BALŽALORSKY ANTIĆ je literarna teoretičarka, pesnica in prevajalka. Delovala je na Oddelku za primerjalno književnost in literarno teorijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani (2007–21), od leta 2022 pa je docentka za literarno teorijo na Oddelku za slovanske jezike Filozofske fakultete Univerze v Mariboru; v letu 2024 je bila gostujoča profesorica na Univerzi na Dunaju. Ukvarja se s teorijo lirike, subjektivnostjo v literarnem diskurzu, analizo ritma, moderno svetovno poezijo, srednjeveško francosko književnostjo in ženskim avtorstvom. Je avtorica monografije *Lirski subjekt: Rekonceptualizacija* (Založba ZRC, 2019), angleškega prevoda iste knjige (Peter Lang, 2022) in številnih člankov v mednarodnih znanstvenih revijah. Uredila je skupinsko monografijo *Razprave o sodobni slovenski književnosti* (Založba ZRC, 2021). Prevaja iz francoščine (P. Bourdieu, J. L. Nancy, H. Lefebvre, L. Febvre, H. Michaux, P. Quignard) in srbsčine (A. Tišma, M. Pantić, L. Blašković, I. Antić). Je avtorica pesniške zbirke *Klobuk Vere Revjakine B.* (LUD Šerpa, 2018).

MARIJAN DOVIĆ je višji znanstveni sodelavec in izredni profesor na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU, predavatelj na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani in Fakulteti za humanistiko Univerze v Novi Gorici ter glavni urednik revije *Primerjalna književnost*. Obravnava literaturo romantike, evropski kulturni nacionalizem, nacionalne pesnike in kulturne svetnike, avantgardna gibanja prve polovice 20. stoletja, literarni kanon, zgodovino knjige in cenzure, sistemsko teorijo in teorijo avtorstva. Objavil je monografije *Sistemske in empirične obravnave literature* (Založba ZRC, 2004), *Slovenski pisatelj* (Založba ZRC, 2007), *Mož z bombami* (Goga, 2009), *Prešeren po Prešernu* (LUD Literatura, 2017) in *National Poets, Cultural Saints: Canonization and Commemorative Cults of Writers in Europe* (z J. K. Helgasonom, Brill, 2017). Uredil je vrsto domačih in mednarodnih znanstvenih publikacij. Za knjigo *Great Immortality: Studies on European Cultural Sainthood* (uredil z J. K. Helgasonom, Brill, 2019) je dobil evropsko komparativistično nagrado ESCL Excellence Award for Collaborative Research (2021).

MARKO JUVAN, izredni član SAZU, član Academia Europaea, je znanstveni svetnik na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU, profesor slovenske književnosti na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani ter član izvršnega odbora Mednarodne zveze za primerjalno književnost (ICLA/AILC). Poleg monografij in razprav v domačem in mednarodnem znanstvenem tisku je v zadnjem desetletju napisal knjige, kot so *Hibridni žanri: študije o križancih izkustva, mišljenja in literature* (LUD Literatura, 2017; Ocvirkovo priznanje), *Worlding a Peripheral Literature* (Palgrave Macmillan, 2019) in *Zadnja sezona modernizma in maj'68* (LUD Literatura, 2023; Ocvirkovo priznanje) ter uredil zbornika *Prostori slovenske književnosti* (Založba ZRC, 2016) in *Med majem '68 in novembrom '89: transformacije sveta, literature in teorije* (Založba ZRC, 2021).

ALENKA KORON je upokojena raziskovalka in bibliotekarka na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU. Ukvarja se s teorijo pripovedi, literarno teorijo in metodologijo literarne vede, teorijo avtobiografije ter z novjšim slovenskim in tujim pripovedništvom. Je v uredništvu revije *Primerjalna književnost*, avtorica številnih člankov, sourednica monografij *Avtobiografski diskurz* (Založba ZRC, 2011), *Literarische Mehrsprachigkeit im österreichischen und slowenischen Kontext* (Narr, Francke, Attempto, 2019) in *Literarna večjezičnost v slovenskem in avstrijskem kontekstu* (Založba ZRC, 2020) ter avtorica monografij *Sodobne teorije pripovedi* (Založba ZRC, 2014) ter *Razgledi na tuje* (LUD Literatura, 2019). Za monografijo *Sodobne teorije pripovedi* je prejela Ocvirkovo priznanje.

BORIS A. NOVAK, izredni član SAZU, pesnik, dramatik, esejist, prevajalec in mladinski pisatelj, je zaslužni profesor Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, kjer je predaval primerjalno književnost in literarno teorijo. Organiziral je humanitarno pomoč za begunce iz nekdanje Jugoslavije in pisatelj iz obleganega Sarajeva. Po pesniškem prvencu *Stibožitje* (1977) je objavil še 100 knjig, med njimi 30 prevedenih v tuje jezike. Pričjubljene so njegove pesmarice pesniških oblik *Oblike sveta* (1991), *Oblike srca* (1997) in *Oblike duha* (2016). Novakov opus magnum je ep *Vrata nepovrata* (Goga, 2014–17). Prevaja poezijo iz desetih jezikov. Prejel je številne nagrade, med drugim Prešernovo nagrado za življenjsko delo l. 2018. Je podpredsednik Mednarodnega PEN-a, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti in francoske pesniške akademije *Mallarmé* ter tuji član Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine.

DARJA PAVLIČ je izredna profesorica slovenske književnosti na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer poučuje slovensko poezijo 20. in 21. stoletja ter sodobno slovensko kratko prozo. Med letoma 2003 in 2015 je bila urednica slovenske znanstvene revije *Primerjalna književnost*. Objavila je znanstveno monografijo *Funkcije podobe v poeziji K. Koviča, D. Zajca in G. Strniše* (Slavistično društvo, 2003), uredila zbornik *Slovenska poezija* (Znanstvena založba FF, 2021) in vrsto razprav v različnih znanstvenih revijah. Njeno raziskovalno delo se osredotoča predvsem na sodobno poezijo, literarno retoriko in narativnost poezije.

BRANE SENEGAČNIK, izredni član SAZU, je docent na Oddelku za klasično filologijo na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Glavno področje njegovega znanstvenega raziskovanja je grška tragedija. Ukvarja se tudi z recepcijo antične poezije v sodobnem času in ontologijo poezije. Doslej je izdal sedem pesniških zbirk, prevode iz grške, rimske, renesančne, romantične in sodobne književnosti ter objavil štiri knjige esejev o duhovnih problemih sodobne slovenske kulture in o poglobitnih literarnoteoretičnih in poetoloških vprašanjih lirike (*Paralipomena poetica*, LUD Literatura, 2004; *Smrt lirike?*, Znanstvena založba FF, 2015; *Dežela, ki je ni na zemljevidu*, Inštitut Nove revije, 2019). Prejel je Sovretovo nagrado in nagrado Prešernovega sklada. Dejaven je tudi kot publicist in književni urednik. Bil je zadnji glavni urednik *Nove revije*.

MARKO SNOJ, redni član SAZU, je redni profesor za indoevropsko primerjalno jezikoslovje na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani ter znanstveni svetnik in nekdanji predstojnik na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU. Posveča se predvsem slovenski in slovanski etimologiji, zgodovinski in primerjalni slovnici indoevropskih jezikov s poudarkom na baltoslovanskih. Sodeloval je pri dokončanju Bezlajevega *Etimološkega slovarja slovenskega jezika* (Mladinska knjiga, 1976–2007), ob ali po tem pa napisal še poljudnoznanstveni *Slovenski etimološki slovar* (Mladinska knjiga, 1997, 2003, 2016), *Etimološki slovar slovenskih zemljepisnih imen* (Modrijan, 2009), *Slovar jezika Janeza Svetokriškega* (Založba ZRC, 2006), *Slovar Poblinovega jezika* (Založba ZRC, 2020) in *Imena slovenskih psov* (Založba ZRC, 2023). V mladih letih je napisal še *Kratko albansko slovnico* (Filozofska fakulteta, 1991) in *Rückläufiges Wörterbuch der albanischen Sprache* (Buske, 1994). Od leta 2023 je podpredsednik SAZU za humanistiko, družboslovje in umetnosti.

MARIJA STANONIK, redna članica SAZU, je upokojena redna profesorica slovenske književnosti in znanstvena svetnica. Zaposlena je bila na Inštitutu za slovensko narodopisje ZRC SAZU (1974–2012), slovstveno folkloristko pa je predavala na filozofskih fakultetah v Ljubljani in Mariboru, kot gostja še na Poljskem, Hrvaškem in v Avstriji. Je avtorica nad tisoč teoretičnih in empiričnih člankov, razprav in monografij, v katerih je mdr. utemeljila slovstveno folkloristiko. S terenskim in arhivskim delom je ob pomoči študentov obogatila arhiv slovenske slovstvene folklore na ISN z nad 50.000 enotami. Ureja knjižno zbirko *Glasovi* (doslej 59 knjig z nad 23.000 slovenskimi folklorenimi in drugimi pripovedmi). Obravnava literarnen vmesni področje med slovstveno folkloro in literaturo, pa tudi druga nekanonizirana področja, med njimi duhovno in narečno; v želji po slovenski spravi je sistematično zbiral in analiziral slovensko pesnjenje iz druge svetovne vojne.

MOJCA ŠORLI je znanstvena sodelavka na Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU. Raziskuje elemente besedilnosti in diskurza, semantične in pragmatične vidike pomena, jezikovno vrednotenje, spol in jezik ter spolne reprezentacije. V interdisciplinarnem pristopu povezuje področja korpusnega jezikoslovja, pragmalingvistike, besediloslovja, korpusne stilistike in kritične analize diskurza, tudi z namenom analize širših družbenih pojavov. Je avtorica monografije *Semantična prozodija: leksikalni in besedilno-diskurzivni vidiki* (Založba ZRC, 2020).

TOMAŽ TOPORIŠIČ, izredni član SAZU, je gledališki teoretik, redni profesor za dramaturgijo in študije scenskih umetnosti ter vodja raziskovalne skupine na AGRFT Univerze v Ljubljani, predavatelj sociologije gledališča na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Bil je dramaturg in umetniški direktor Slovenskega mladinskega gledališča (1990–2016). Kot dramaturg je sodeloval pri prelomnih predstavah slovenskih gledališč. Za svoje delo je leta 2013 prejel odlikovanje Republike Francije Vitez reda umetnosti in leposlovja, leta 2017 pa Grün-Filipićevo priznanje za dosežke v slovenski dramaturgiji. Toporišič je avtor šestih znanstvenih monografij: *Med zapeljevanjem in sumničavostjo: razmerje med tekstom in uprizoritvijo v slovenskem gledališču druge polovice XX. stoletja* (Maska, 2004), *Ranljivo telo teksta in odra: kriza dramskega avtorja v gledališču osemdesetih in devetdesetih let 20. stoletja* (Mestno gledališče ljubljansko, 2007), *Levitve drame in gledališča* (Aristej, 2008), *Medmedijsko in medkulturno nomadstvo* (Znanstvena založba FF, 2018), *Nevarna razmerja dramatike in gledališča XX. in XXI. stoletja* (Založba Univerze, 2021), *Dramske pisave stoletja: od Ivana Cankarja do Simone Semenič in naprej* (LUD Literatura, 2023). Njegove so tudi številne razprave in poglavja o literaturi in gledališču različnih obdobjih v slovenskih in mednarodnih znanstvenih revijah ter monografijah.

ALOJZIJA ZUPAN SOSIČ je redna profesorica za slovensko književnost na Oddelku za slovenistiko Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani, predavala pa je tudi na več univerzah po svetu. Raziskovalno se ukvarja s sodobno slovensko pripovedjo, predvsem z romanom, s slovensko (ljubezensko) poezijo, literaturo žensk, spolno identiteto, teorijo pripovedi in literarno interpretacijo. Objavila je znanstvene monografije, nekatere so bile tudi prevedene: *Zavetje zgodbe: sodobni slovenski roman ob koncu stoletja* (LUD Literatura, 2003), *Robovi mreže, robovi jaza: sodobni slovenski roman* (Litera, 2006), *Na pomolu sodobnosti ali O književnosti in romanu* (Litera, 2011; hrv. prev. 2022), *Teorija pripovedi* (Litera, 2017; angl. prev. 2022, hrv. prev. 2021–22), *Nekaj v megli nad reko ali Literarna interpretacija (maturitetnih) besedil* (Litera, 2022; hrv. prev. 2024) in *Berem pesmi* (KUD Police Dubove, 2025). Uredila je več antologij in zbornikov znanstvenih prispevkov, predsedovala žirijam za literarne nagrade (trenutno je podpredsednica upravnega odbora za Cankarjevo nagrado) in delovala v uredništvih domačih in mednarodnih znanstvenih revij.

ANDREJKA ŽEJN je znanstvena sodelavka na ZRC SAZU, Inštitutu za slovensko literaturo in literarne vede. Ukvarja se z izhodišči slovenske pripovedne proze, jezikoslovnimi in vsebinskimi vprašanji prozne rokopisne produkcije 18. in 19. stoletja. V svoje raziskave aplicira metode digitalne humanistike. Je članica uredniškega odbora zbirke Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev. V zadnjih letih je izdala monografijo *Izbodišča slovenske pripovedne proze. Dvestoletna tradicija slovenske pripovedne proze: od sredine 17. do sredine 19. stoletja* (Založba ZRC, 2021) ter uredila dve knjigi Zbranih del Janeza Ciglerja in kritično izdajo *Poljanskega rokopisa*.

VITA ŽERJAL PAVLIN, doktorica literarnih ved, je profesorica slovenščine na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo Ljubljana, dopolnilno zaposlena tudi v Raziskovalnem centru za humanistiko Univerze v Novi Gorici. Ukvarja se s preučevanjem slovenske poezije, predvsem lirskih ciklov. Je avtorica monografije *Lirski cikel v slovenski poeziji 19. in 20. stoletja* (Založba ZRC, 2008). Posebno pozornost namenja slovenskim pesnicam od druge polovice 19. stoletja dalje, o čemer pričajo njene razprave o pesemskih ciklih več avtoric ter njen prispevek v monografiji *Slovenka: prvi ženski časopis* (Znanstvena založba FF, 2017).

From Intimism to Reism: Transformations of the Literary Subject

Summary

The discussions in this book are based on the standard literary-historical account of Slovenian literature after the Second World War, which is rooted in the writings and concepts of the critic Taras Kermauner (1930–2008). According to this narrative, two major ruptures in contemporary Slovenian literature took place. The first occurred after the post-war quinquennium in the early 1950s – the rejection of socialist collectivism and the traditional nation-building function of literature in the name of the assertion of the modern subject-individual and his or her privacy. The second, sharper break occurred in the mid-1960s, marked by the rejection of the subject-individual – the text opens up to being, things-objects, nature and language. The first break is the origin of the movement that Kermauner called intimism, and the second break gives rise to the modernist trends that this coiner of modernist literary-historical terminology termed reism and ludism. The modernisation of Slovenian literature, which challenged both the entrenched anti-modernist positions in the domestic literary field and the repressive interventions of politics, was thus compressed into a mere decade and a half. This acceleration attests to the innovative potential of small and marginal literatures in conditions of uneven and combined development: the fusion of current international currents with national repertoires and the constellation of discourses of so-called socialist self-management created unique combinations in Slovenia that even the metropolises had not known.

The monograph's central theme is literary history as the history of the literary subject, as it has been developed on various philosophical and theoretical foundations: from Hegel's dialectic of the history of ideas to Heidegger's history of being, from Marx and Engels' critique of ideology to Foucault's structural archaeology of knowledge. The protagonists of the individual versions of the

history of the subject in literature in Slovenia are Dušan Pirjevec (1921–1977), Taras Kermauner and Janko Kos (1931–), all three of whom are also prominent contemporary interpreters of literary developments in the period covered by this volume. The authors examine the transformations of the literary subject and its various positions in Slovenian literature in the second half of the twentieth century, focusing in particular on the works of the poet Ivan Minatti (1924–2012) and the prose writer and playwright Rudi Šeligo (1935–2004).

The introductory essay by Marko Juvan analyses Kermauner's eclectic, structural-existentialist method, which, following Hegelian dialectics, examines the history of contemporary Slovenian literature through the transformations of the literary subject – the subject evolves from the intimist individual, which expresses humanistic resignation and existential helplessness, to the modernist self-destructive subject, which disintegrates in nihilistic self-criticism, and finally to reism and ludism, where the subject dissolves into things and the play of signifiers. The modernist breakthrough of the ideology of cultural nationalism (Kermauner's "traditional Slovenian megastructure") in reism and ludism is seen as the result of an uneven and combined literary development on the periphery of the world system.

The first part of discussions centres on poetic intimism. Brane Senegačnik provides a poetological interpretation of primary lyricism in Ivan Minatti's poetry. Although his poetry is often perceived by literary scholars as formally and conceptually simpler, his intimist lyricism is popular and rooted in cultural memory. Minatti, however, transcends the simplistic Romantic matrix (Romanticism itself knew the complex self-reflection of the subject) by authentically experiencing his being in the world. Although his lyricism is not tailored to contemporary ecopoetics, it demands a rethinking of the non-anthropocentric experience of being. Minatti's work thus reveals the limits of post-structuralist epistemology and the mainstream of contemporary literary narratives, such as that on the death of the subject. Darja Pavlič situates Slovenian intimism, as exemplified by Minatti's poetry, in the tradition of Romanticism, as this style exhibits most of the Romantic traits initially delineated by the comparatist René Wellek and subsequently critically summarised by Janko Kos in the intellectual-historical concept of Romantic subjectivity: first-person confession, an organic conception of nature and pantheism, the incorporation of imagery, symbols and myths, and the emphasis on intuition and the belief

that poetry is the knowledge of the deepest reality. Marija Stanonik interprets Minatti's work in a socio-historical context. His poetry, which he wrote as a partisan (anti-fascist resistance fighter during World War II), has always retained an elegiac individuality, despite the expected collective tendency. After the end of the war, the poet transformed the intimate melancholy of the lyrical subject into explicit social criticism incorporating surprising metaphorical allusions to the post-war killings. In his critical stance, he was close to Janez Menart, with whom – despite their contrasting authorial physiognomy – they meet intertextually in the motif of the stone. The poetological analysis of Vita Žerjal Pavlin reveals that Ada Škerl (1924–2009), the first intimist, does not belong to the core of the intimist canon because of her insistence on the tradition inspired by Alojz Gradnik (1882–1967) and because of the marginalisation of the veiled, ambiguous homoeroticism of her poetry. Her debut poetry collection in 1950 received positive acclaim for introducing the subjective perspective and love themes, but also faced ideological criticism. Her second collection, *Faded Pastels* (Obledeli pasteli, 1965), was overlooked because it did not follow modernist trends, but retained the traditional form and the subtly expressed intimacy of the lyrical self. It is possible to recognize a veiled and ambiguous lesbian theme that remained a taboo until the end of the last century.

The second part of the monograph addresses the “dangerous relationship” between the reist modernism and the anti-modernism of the intimists, which found expression in polemics, satires, epigrams and parodies (such as Janez Menart's *Antisong* of 1970). Concurrently, conflicts between the neo-avant-gardists and the authorities escalated. Boris A. Novak sheds light on the poetological and ideological tensions between intimism and reism from the post-war period to the early 1980s. According to Novak, intimism initially emerged as a liberating revolt against collectivist ideology, while reism, as part of the neo-avant-garde revolution, sought to dismantle traditional humanism and mimetic aesthetics. The author analyses the development of both currents in the works of notable poets, from Kajetan Kovič (1931–2014) and Ciril Zlobec (1925–2018) to Tomaž Šalamun (1941–2014) and Iztok Geister (1945–). He points out that the earlier authenticity of intimism later led to a sterile and official poetics hostile to modernism. The author's personal experiences as a member of the third wave of the neo-avant-garde are woven into his literary-historical observations. Marijan Dovič's chapter discusses the two most

dramatic attempts to silence the Slovenian poetic neo-avant-garde in the 1960s. The first occurred in 1964 with the closure of the journal *Perspektive* after the publication of Šalamun's *Duma 1964*. The second climax of the conflict between the authorities and the new art came in 1968 with the publication of the protest *Yes to democracy – no to decadence!* (*Demokracija da – razkroj ne!*) in the newspaper *Delo*. Avant-garde artists such as Vojin Kovač - Chubby, Ivo Svetina and Dimitrij Rupel were at the forefront of the conflict. *Tribuna* and *Problemi*, the main targets of the authorities and their intelligentsia, were the leading media of neo-avant-garde experiments and provocations. In both cases, poetry became a field of political and aesthetic conflict, in which it is difficult to distinguish the generational conflict from the repressive interventions of the authorities. Marko Juvan then analyses the anthology *57 poems from Murn to Hanžek* (*57 pesmi od Murna do Hanžka*, 1970), edited by Tomaž Šalamun and Tomaž Brejc. In a context of aesthetic, generational and political conflicts, the printing of this selection represents an attempt to integrate the Slovenian neo-avant-garde poetry into the literary canon through the traditional genre of the anthology. By selecting poets from the modern tradition and excluding social realism and intimism, this anthology asserts poetry as an autonomous, ideologically uncontaminated art form, similar to Hugo Friedrich's idea of the "dehumanization" of modern poetry. The booklet by the two young editors is a gesture of cultural legitimation of their avant-garde peers – the reists and the ludists.

The third part of this book is devoted to the narrative prose and drama of Rudi Šeligo. This includes *Triptychon of Agata Schwarzkobler* (*Triptih Agate Schwarzkobler*, 1968), which is perhaps the most extreme example of descriptiveness in the context of the European New Novel, the changes in narrative devices in his later work, as well as the development of the magical-ritual and performative dimensions of his dramatic writing. Alojzija Zupan Sosič analyses the existential position of the narrating and narrated subjects in Šeligo's novel *Triptychon* by observing the techniques of realist and modernist narration. The hidden narrator emphasises objectivity through visually oriented narration. However, the use of overly precise, hyperbolic or enigmatic descriptions goes beyond classical realism and creates an atmosphere of anxiety and unease. Agata as a literary character appears as a passive figure of the system, but at the same time she stands out from the collective typecasting. Alenka Koron undertakes a narratological analysis of Šeligo's entire prose oeuvre, which, though not extensive, is considered central to Slovenian modernism. His

work comprises three phases, with characteristic transitions from a predominantly visual narrative to an auditory one. Šeligo's work oscillates between descriptive exteriority and the increasing introspection and complexity of the characters. The analysis of dialogue and space reveals the development of the writer's style from geometric descriptiveness to expressive allegory. His work does not develop linearly, but rather in a spiral. Tomaž Toporišič delves into the dramatic works of Rudi Šeligo from the 1970s to 2000 and observes its interplay of magical realism, ritual performativity and a theatre of cruelty that goes beyond representation, creating an intensely sensual experience. In Šeligo's plays, a physical language is realised that is no longer subordinated to logocentrism, while the structure of the subject transcends Western rationality and modernity. His outstanding motif is otherness – as resistance to conformity and social statism; the heroines of his plays are rebellious and symbolically strong. In his plays, Šeligo criticises the oppression of patriarchy and mediocre normality as well as totalitarian society.

If Škerl is a female name that has fallen out of the prevailing narrative about intimism, Saša Vegri (1934–2010), a pioneer of so-called women's writing, is an underestimated companion of modernism. Varja Balžalorsky Antić discusses her poetic work, emphasising the development of the literary subject in her collections for adults. Vegri is neglected in the Slovenian canon due to gender stereotypes, although her poetry reveals complex themes of identity, femininity, motherhood and social roles. With each new collection, the poet creates a new poetic world and reflects on social change. Her lyrical persona ranges from a vitalist girlhood, critique of society and motherhood, to a post-modernist deconstruction in the hypertextual *Constellations* (Konstelacije, 1980) and an intimate self-reflection in her late period.

The last two chapters of the monograph move from literary studies to linguistics. The literary-historical classification of authors into categories such as intimism, reism and ludism is tested by Andrejka Žejn and Mojca Šorli with a computer-assisted analysis of a relatively small corpus of literary texts printed in *Tribuna* and *Problemi* between 1964 and 1972. Their stylometric analysis identifies various patterns in the use of function words, which partially overlap with the literary-historical divisions between reists, ludists and modernists of the so-called critical generation. An analysis of the autosemantic vocabulary, parts of speech and morphosyntactic structures leads to a similar conclusion:

the differences and affinities between the authors are sometimes striking, suggesting that the stylistic traits of reism and ludism are intertwined. The monograph is rounded off by Marko Snoj's etymological explanation of the Slovenian surnames *Minatti*, *Menart* and *Šeligo*. The first is originally an Italian patronymic diminutive of the personal name *Minatto* (from the diminutive *Giacomino* for the name *Giacomo*, derived from the biblical *Jacobus*). The second is derived from the German *Menbart* (from the Old High German name *Meginbart*, composed of the words *megin* 'strength, force, ability, virtue' and *barti*, 'hard, solid'). The surname *Šeligo* is of indigenous origin and is based on a pre-Gaj-era spelling. It is based on Slavic personal names (*Želigoj*, *Želimir*, etc. from the verb *želeť* 'to wish').

This monograph sheds light on the archaeology and transformations of the literary subject in Slovenian literature from the end of the Second World War to the mid-1970s and beyond. It traces the interplay of poetics, ideologies and historical circumstances to show how literary currents called intimism, reism and ludism emerged in response to the immanent process of modernisation of literature in the face of socio-cultural change. Strategies of subjectivation in literary texts have dealt in different ways with the tense relationships between aesthetic autonomy and political discourse, as well as with discourses beyond the aesthetic sphere. The uneven and combined modernisation, conditioned by the peripheral positioning of the Slovenian literary system, stimulated the creation of many outstanding works that brought Slovenian literature in line with international modernity.

STUDIA
Inštitut za slovensko literaturo in literarne vede ZRC SAZU
LITTERARIA

Doslej izšlo:

2004

1. Drago Šega: Literarna kritika
2. Marijan Dovič: Sistemske in empirične obravnave literature

2005

3. Majda Stanovnik: Slovenski literarni prevod (1550–2000)
4. Matija Ogrin, ur.: Znanstvene izdaje in elektronski medij (zbornik)
5. Vid Snoj: Nova zaveza in slovenska literatura

2007

6. Tone Smolej: Slovenska recepcija Émila Zolaja (1880–1945)
7. Peter Svetina: Kitične oblike v starejši slovenski posvetni poeziji
8. Marijan Dovič: Slovenski pisatelj: razvoj vloge literarnega proizvajalca v slovenskem literarnem sistemu
9. Tomo Virk: Primerjalna književnost na prelomu tisočletja: kritični pregled

2008

10. Marko Juvan, Darko Dolinar, ur.: Primerjalna književnost v 20. stoletju in Anton Ocvirk (zbornik)
11. Vita Žerjal Pavlin: Lirski cikel v slovenski poeziji 19. in 20. stoletja

2009

12. Jelka Kernev Štrajn: Renesansa alegorije: alegorija, simbol, fragment

2010

13. Ivan Verč: Razumevanje jezikov književnosti
14. Luka Vidmar: Zoisova literarna republika: vloga pisma v narodnih prerodih Slovencev in Slovanov

---

2011

15. Alenka Koron, Andrej Leben, ur.: Avtobiografski diskurz: teorija in praksa avtobiografije v literarni vedi, humanistiki in družboslovju (zbornik)
16. Andreja Perić Jezernik: Minimalizem in sodobna slovenska kratka proza

2012

17. Gregor Kocijan: Slovenska kratka proza 1919–1929
18. Marko Juvan, ur.: Svetovne književnosti in obrobja (zbornik)

2014

19. Alenka Koron: Sodobne teorije pripovedi

2016

20. Marko Juvan, ur.: Prostor slovenske književnosti (zbornik)
21. Andrej Zavrl: Christopher Marlowe, kanonični odpadnik
22. Marijan Dovič, ur.: Kulturni svetniki in kanonizacija (zbornik)
23. Andraž Jež: Stanko Vraz in nacionalizem: od narobe Katona do narobe Prešerna

2018

24. Darko Dolinar: Slovenska literarna veda od Trubarja do druge svetovne vojne

2019

25. Varja Balžalorsky Antić: Lirski subjekt: rekonceptualizacija

2020

26. Alenka Koron, Andrej Leben, ur.: Literarna večjezičnost v slovenskem in avstrijskem kontekstu (zbornik)

2021

27. Varja Balžalorsky Antić, ur.: Razprave o sodobni slovenski literaturi (zbornik)
28. Marko Juvan, ur.: Med majem '68 in novembrom '89: transformacije sveta, literature in teorije (zbornik)

2023

29. Marijan Dovič, ur.: Slovenski literati in cesarska cenzura v dolgem 19. stoletju (zbornik)

2025

30. Marko Juvan, ur.: Od intimizma do reizma: spremembe literarnega subjekta (zbornik)